

fra arbejdstagere og fra erhvervsfolk, hvad de mener om dette forslag.

Hensigten med loven er meget positiv, men vil loven få den rette virkning, eller vil den i stedet demotivere arbejdstagerne? Og hvordan tjener vi bedst denne sag, denne både for den enkelte opfinder, for institutionerne, for erhvervslivet og for hele det danske folk så vigtige sag?

Der er således flere punkter, vi gerne vil gennemgå grundigere, og vi vil studere høringsvarene nøje, før vi kan tage stilling til lovforslaget.

Forskningsministeren (Jan Trøjborg):

Jeg glæder mig til at kunne bidrage til forhandlingen her i Folketingssalen, og jeg må sige, at der har været mange meget interessante indlæg, som jeg meget gerne vil knytte en kommentar til.

Fru Lise Hækkerup og fru Elisabeth Arnold var inde på spørgsmålet om vigtigheden af at synliggøre dansk forskning.

Jeg tror, det er rigtigt at tage udgangspunkt i, at dansk forskning faktisk står ganske godt, hvis vi foretager en international sammenligning. Og vi er i en situation, hvor vi i alt fald tror på, at vi kan gøre det bedre, for så vidt angår en nyttiggørelse af de mange fremragende resultater, som frembringes på vore sektorforskningsinstitutioner og ikke mindst på vore universiteter.

Og hele lovforslagets ånd bygger jo netop på, at der skal oparbejdes en holdning og skabes et samarbejdsfelt mellem de ansatte og institutionsledelsen med henblik på at gøre det så godt som muligt, at få resultaterne så godt som muligt frem, få resultaterne så godt som muligt omsat i et samarbejde med virksomhederne. Og jeg synes i virkeligheden, man må sige, at vi har haft en ganske rund hånd i forsøget på at udforme et lovforslag, der i den grad lægger op til, at institutionsledelsen og de ansatte finder frem til aftaler om, hvorledes man implementerer forslaget.

Så følger vi det op med penge og giver institutionerne muligheder for at indgå en rammeaftale på omkring 4 år, således at de kan få sat tingene i et fornuftigt system og få tid til at finde gode samarbejdspartnere; det kan være private patentbureauer, innovationsmiljøer eller forskerparker, bare for at nævne nogle.

Fru Lise Hækkerup vil jeg gerne takke for bemærkningen om ministeriet, som har arbejdet

meget intenst med den opgave at få et lovforslag så langt, at det kan fremsættes for Folketinget.

Fru Hanne Severinsen vil jeg gerne takke for, at jeg får ros for at kaste mig ud i denne debat. Det har bestemt i høringsfasen været en meget spændende debat. Og jeg må sige, jeg har haft lejlighed til at fremsætte mange lovforslag for Folketinget i tidens løb, men sjældent har jeg fremsat et lovforslag, der har givet anledning til så megen debat i høringsfasen. Det har jeg trods alt ikke været udsat for før. Men det har været spændende, og det har endda givet anledning til et enkelt samråd i Folketingets Forskningsudvalg, hvad jeg naturligvis også takker for.

Og jeg vil gerne takke fru Hanne Severinsen for en positiv vilje til at gå ind i forhandlingerne om forslaget og en positiv vilje til at støtte hele formålet med forslaget. Men jeg har bestemt mærket mig, at der er enkelte punkter, hvor fru Hanne Severinsen og Venstre er lidt bekymrede. Det kan være vedrørende ikrafttrædelsesdatoen, og det kan være en bekymring for, at forslaget medfører for meget bureaukrati. Det vil vi naturligvis lytte intenst til under de kommende forhandlinger.

Hr. Brian Mikkelsen var ligesom hr. Søren Kolstrup en lille smule bekymret for forskningsfriheden.

Det har jeg meget svært ved at forstå at man kan være i forbindelse med netop dette forslag, for lovforslaget blander sig jo på ingen måde – hvis jeg må bruge det udtryk – i valget af videnskabelige metoder eller i institutionernes eget valg af, hvilke forskningsopgaver de måtte ønske at satse på, og det indebærer overhovedet ikke nogen ændring af den enkelte forskers eget frie metodevalg.

Naturligvis er det sådan, at den enkelte forsker, som er ansat på institutionen, skal leve op til sine ansættelsesforpligtelser og, om jeg så må sige, kan blive bedt om at arbejde inden for et bestemt forskningsområde, men det har jo ikke noget med dette lovforslag at gøre. Tværtimod mener jeg, at lovforslaget er i god pagt ikke blot med universiteternes selvstyre, men bestemt også med hele ånden bag forskningsfriheden, som jeg naturligvis lægger umådelig megen vægt på.

Hr. Brian Mikkelsen peger på, at med kun 34 udtagne patenter kan vi gøre det bedre, og det er jeg fuldstændig enig i. Og hr. Brian Mikkelsen peger også på fristen i § 11, som vi naturligvis må se på.